

ข่าวจากหนังสือพิมพ์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

114 สุขุมวิท 23 แขวงคลองเตยเหนือ เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110 โทรศัพท์ 0-2649-5000 ภายใน 15666 โทรสาร 0-2259-6172

ข่าวจากหนังสือพิมพ์มติชน ฉบับประจำวันที่ 4 เดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ.2561 หน้า 19 มูลค่าข่าว 361,212.-

ส่วนวิเทศสัมพันธ์และสื่อสารองค์กร ได้จัดระบบข่าวสื่อสิ่งพิมพ์ สนใจดูรายละเอียดได้ที่ <http://news.swu.ac.th/newsclips/>

The Paperless

เมื่อออนไลน์กับกระดาษ ถูกเชื่อมหากัน

เมื่อผมหมดคำว่า "เชิงอยู่การนี้มาตั้งแต่อยู่ในห้อง" **บ๊** นึก-นิรติศัย บุญจันทร์ เอ่ยประโยคนี้ด้วยรอยยิ้มกว้าง เมื่อเล่าถึงเว็บไซต์ **The Paperless (www.thepaperless.co)** สื่อวรรณกรรมออนไลน์ที่กำลังมาแรงขึ้นเรื่อยๆ ในทุกวัน และกำลังมีการเปลี่ยนแปลงในหลายเช็กชั้นที่น่าสนใจ

นิรติศัยคือลูกชายคนเดียวของ **นิรันดร์ศักดิ์ บุญจันทร์** นักเขียนและบรรณาธิการ ที่หลังจากเกษียณตัวเองจากสื่อสิ่งพิมพ์ นิรันดร์ศักดิ์ได้ชวนนิรติศัยพี่เข็ญเรียนจบจากคณะศิลปกรรมศาสตร์ เอกดุริยางคศาสตร์สากล เอกกีตาร์แจ๊ส มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร มาสร้างพื้นที่ใหม่ในวงการวรรณกรรมขึ้น

"ย้อนไปก่อนจะเริ่มทำคืออย่างแรกผมไม่สามารถหาข้อมูลเกี่ยวกับหนังสือต่างประเทศที่เป็นภาษาไทยได้เท่าไร ส่วนมากจะเป็นภาษาอังกฤษ หรือถ้าเป็นภาษาไทยก็อยู่เฉพาะในห้องสมุด และจะรู้แค่เฉพาะคนที่เรียนหรือสนใจ ข้อมูลพวกนี้ถูกจำกัดอยู่เฉพาะกลุ่มเราแค่อยากนำเสนอเรื่องพวกนี้ในรูปแบบที่ร่วมสมัย ใส่ความเป็ปเข้าไป เหมือนทดลองว่าในบ้านเราจะมีคนสนใจเรื่องพวกนี้หรือเปล่า ซึ่งก็ใช้เวลาพอสมควร อีกส่วนที่สำคัญคือตอนนั้นนิตยสารเริ่มปิด พวกสุดสัปดาห์ต่างๆ เริ่มมีข่าวจะปิด แน่่อนว่านักเขียนไม่มีเวทีให้ปล่อย เราเลยอยากเป็นพื้นที่กลางของเรื่องสั้นและบทกวี ซึ่งมีระบบบรรณาธิการเป็นจริงเป็นจัง แต่ก็ต้องใช้เวลาพอ

นิรติศัย บุญจันทร์

เมื่อคลื่นลูกใหม่ที่มีความสนใจในศิลปะหลากหลาย และรุ่นใหญ่เมื่อเก่าในวงการนักเขียนมาผนึกกำลังกัน The Paperless จึงกลายเป็นพื้นที่สื่อวรรณกรรมออนไลน์ที่น่าจับตามองในระยะเวลานั้นรวดเร็ว

"ผมเขียนหนังสือตอนอยู่มหาวิทยาลัย และต้นชอบเขียนมาไม่รู้หลงผิดหรือเปล่าละ" ชายหนุ่มวัย 25 ปีกล่าวขำๆ ก่อนอธิบายเพิ่มว่า

สมควรกว่าจะเกิดเป็นรูปเป็นร่าง" นิรติศัยย้อนให้ฟังถึงจุดเริ่มต้น The Paperless มีจุดน่าสนใจตรงที่ความร่วมมือของการนำเสนองานศิลปะแขนงต่างๆ มีการเล่าเรื่องที่สนุก ซึ่งนิรติศัยบอกว่านั่นคือความตั้งใจตั้งแต่เริ่มแรก

"ถ้าบอกแบบโจ่ง คือ อยากให้คนอ่านหนังสือ พุดสวยๆ คือสร้างวัฒนธรรมการอ่าน เหมือนที่ผู้ใหญ่พูดกัน" ว่าแล้วก็หัวเราะเบาๆ

“แต่พอลองนำเสนอเรื่องเกี่ยวกับหนังสือในโลกออนไลน์ก็จะเห็นภาพเล็กๆ ที่ชัดเจน ที่นี้ หนังสือเป็นตัวประกอบอันไกลโพ้นในซีนของหนังนัวร์ ถ้าเรานำเสนอเรื่องวรรณกรรมล้วนๆ แน่แน่นอนว่าแน่หนึ่งในหินคอนกรีตแน่ เราเลยเชื่อมโยงหลายๆ อย่างเข้าหากันและเล่าให้สนุกขึ้น ทำรูปรวมสมัย ไม่สนว่าคนนี่คือนักเขียนใหญ่ได้โนเบล เราเอามาใส่แว่นดำบ้าง ย้อมสีผมบ้าง และพยายามทำเนื้อหาที่หลากหลาย ไม่ว่าจะเป็นตริต ศิลปะ ภาพยนตร์ คือขอบศาสตร์เหล่านี้อยู่แล้ว เลยเอาทุกอย่างเชื่อมโยงกัน ซึ่งมันพอไปได้ในระดับหนึ่ง คืออันนี้หลังผ่านไปแล้วเกือบปีนะครับ”

ตอนนี้ The Paperless มีทีมงานหลัก 3 คน คือเขา นิรันศักดิ์ และ P.a.t โดยนิรันศักดิ์ดูแลเฉพาะพื้นที่วรรณกรรมเป็นหลัก นอกจากนี้ ยังเปิดพื้นที่ให้ศิลปะแขนงอื่นๆ รวมถึงล่าสุดก็เพิ่งเปิดเช็กอินเรื่องสั้นและบทกวี โดยมีต้นฉบับส่งมาเยอะมากๆ

แต่ที่มียอดแชร์อย่างเพียบทั้งที่ก็เพิ่งเปิดเช่นกันคือ คอลัมน์ “**รื่นรมย์ในโรงพิมพ์ 101**” ซึ่งเป็นประวัติศาสตร์วงการวรรณกรรมที่อ่านสนุกยิ่ง

“เราพยายามพิชิตบทความขึ้นทุกวัน ทำรูปบทความที่ร่วมสมัยทุกๆ บทความ ส่วนมากจะเป็นเนื้อหาที่นำไปสู่นักเขียนหรืองานเขียนซีเรียส หรือนักเขียนที่คนทั่วไปไม่เคยได้ยินชื่อ นอกจากนั้นก็มียุทธศาสตร์คนในวงการที่เราคิดว่าอยากนำเสนอเรื่องของเขา แต่วงการในที่นี่ไม่ใช่แค่วงการวรรณกรรม เราสัมภาษณ์นักวาดรูปวัยรุ่น สัมภาษณ์ผู้กำกับหนังด้วย เราไม่ได้ยึดกับวรรณกรรมว่าต้องอย่างนี้เท่านั้นครับ และมีลงบทกวีทุกวันศุกร์ กับเรื่องสั้นสองชิ้นต่อเดือน

“การเปิดพื้นที่ให้เรื่องสั้นและบทกวี คือการย้ายจากกระดาษมาเป็นหน้าจอ เหตุผลหลักไม่ใช่เพื่อคนอ่านเป็นหลัก แต่เพื่อนักเขียนเป็นหลัก อย่างน้อยมีเรื่องที่ผ่านมาบรรณาธิการ และให้คำตอบแทนพอประมาณ ซึ่งเรากำลังหาผู้สนับสนุนต่อยอดพื้นที่นี้ให้แข็งแรงยิ่งขึ้น สนามวรรณกรรมในเวลานี้ต้องใช้ความคิดอีกเยอะเพื่อให้คนยุคนี้เข้าใจว่าสิ่งนี้มีอยู่ในโลกด้วย ถ้าถามคนอายุสามสิบกว่าๆ สีสัน เรื่องนี้อาจจะเป็นเรื่องทั่วๆ ไปใครๆ ก็รู้ แต่ตอนนี้ไม่มี

ใครรู้ เหมือนทีมบอลตกไปอยู่ดิวิชั่นล่างๆ เราต้องใช้เวลากว่าที่จะค่อยๆ ขยับเป็นพรีเมียร์ลีก และต้องใช้องค์ประกอบอื่นๆ รวมทั้งเวลา กว่าเราจะได้ไปยูฟ่า

“ส่วนคอลัมน์ ‘รื่นรมย์ในโรงพิมพ์ 101’ เป็นไอเดียของพ่อเป็นหลัก ที่อยากเล่าเรื่องของตัวเองเจมาในยุคก่อน เหมือนเป็นเงารางๆ กลางทางมืดๆ ที่คนยุคนี้พอหันกลับไปจะเห็นเงานี้อยู่ เพราะก่อนหน้านี้ไม่ค่อยมีใครเล่าอย่างเป็นจริงเป็นจังในโลกออนไลน์เท่าไร ก็เป็นเรื่องตัวผมเองรู้สึกดีมากๆ ที่เห็นเรื่องพวกนี้ในอินเตอร์เน็ตบ้าง

“ผมมีความสุขมากๆ ที่อ่านเรื่องเก่าๆ เหล่านั้น มันสนุก นักเลงและเป็นสุภาพบุรุษ ซึ่งยุคก่อนสำหรับผมเป็นสสารสำคัญที่นักเขียนเองจะทดลองจนไปสู่สสารใหม่ในอนาคต”

นิรันศักดิ์บอกว่า ในการทำเว็บไซต์ The Paperless ไม่ได้อยู่บนพื้นฐานของการแข่งขันเพื่อเป็นสื่อออนไลน์ เพราะถ้าคิดจะแข่งคงไม่ทำเนื้อหาที่จริงอย่างทุกวันนี้ ซึ่งจะทำให้แพ้ตั้งแต่ยังไม่เริ่มด้วยซ้ำ สิ่งที่เขาขอเป็น คือการเป็นสื่อทางเลือก

“เราขอเป็นสื่อทางเลือกดีกว่า เราไม่มีอะไรที่เป็นองค์ประกอบที่พอจะแข่งขันในระบบสื่อออนไลน์ได้ ยิ่งเป็นวรรณกรรม คำที่เดินออกหน้าบ้านถามหลายๆ คนก็ไม่รู้จัก เราแค่อยากบอกคนที่ไม่รู้จึกว่า ฮัลโหลว่างอยู่หรือเปล่าลองอ่านหนังสือบ้างสิ อาจจะเป็นอะไรที่คุณตามหาก็ได้นะ

“เพราะฉะนั้น การเติบโตของ The Paperless จะไม่ใช่การบอกว่าจะทำสิ่งนี้เพื่อไปสู่จุดไหน แต่มองกันเป็นนัดๆ เหมือนการแข่งขันฟุตบอล

“โฟกัสไปที่ละจุด แก้ไขไปเรื่อยๆ พัฒนาไปเรื่อยๆ เพราะถ้าบอกฟุ้งๆ ไปแล้วมันไม่เกิดขึ้น เราก็รู้สึกไม่ดี วินาทีเดินไปเรื่อยๆ เรากำหนดไม่ได้เลย เราก็ก้าวตามวินาทีไปเรื่อยๆ ลู่วางความคิดในแง่ดี ว่าวันหนึ่งเราจะมามีวัฒนธรรมการอ่าน

“**ที่ไม่ใช่แค่คำพูด หรือเป็นประโยคติดป้ายตามงานเสวนานะครับ**”

ดอกฝน